

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2017 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2017 r. ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w pkt 2, w ust. 2 skreśla się wyrazy „, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933)”;
- 2) w art. 2 w pkt 5, w art. 44a w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „niestanowiącą” zastępuje się wyrazami „, o ile umorzenie nie będzie stanowiło”;
- 3) w art. 3 w pkt 3, w art. 35a w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dyrektor, na uzasadniony wniosek dłużnika albo z urzędu, może umorzyć, w całości albo w części, należność finansową wynikającą z rozliczenia środków finansowych przyznanych na podstawie art. 33 ust. 1, odroczyć termin spłaty tej należności lub rozłożyć ją na raty, o ile nie będzie to stanowiło pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*, jeżeli.”;
- 4) w art. 3 w pkt 3, w art. 35a w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 6 wyrazy „wykonanie projektów” zastępuje się wyrazami „podstawie art. 33 ust. 1”;
- 5) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Do umowy o wykonanie i finansowanie projektu zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie ustawy zmienianej w art. 2,

stosuje się art. 41 ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do umowy o realizację i finansowanie projektu badawczego zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się art. 34 ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym.”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 15 lipca 2017 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 5 poprawek.

W nowelizowanym art. 20 w ust. 2 ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju zbędne jest podkreślenie, że przepis ten odnosi się do Biuletynu Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Po pierwsze, system prawny nie przewiduje innego Biuletynu Informacji Publicznej niż ten, o którym mowa we wskazanej ustawie, stąd też nie ma możliwości, aby adresat pomylił Biuletyn z jakimś innym publicznym informatorem. Po drugie, zasadą jest, że ustawodawca w przepisach, w których mówi o Biuletynie Informacji Publicznej nie precyzuje, że chodzi mu o Biuletyn, o którym mowa w ustawie o dostępie do informacji publicznej (dotyczy to również innych przepisów ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju). Mając to na uwadze, uchwalono **poprawkę nr 1**.

W art. 44a w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia (art. 2 w pkt 5 noweli) ustawodawca stanowi, że dyrektor, na uzasadniony wniosek dłużnika albo z urzędu, może umorzyć – w przypadkach wskazanych w tym przepisie – w całości albo części należność finansową wynikającą z rozliczenia środków finansowych przyznanych na wykonanie projektów niestanowiącą pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*. W związku z tym nasuwało się pytanie, czy rzeczywiście wolą ustawodawcy było, aby sformułowanie „niestanowiąca pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*” odnosiło się do należności finansowej. Zdaniem Senatu, sama należność – ze swej istoty – nie stanowi pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*. Taką pomocą może być natomiast umorzenie należności. Przyjmując, że celem regulacji było dopuszczenie umorzenia należności finansowej jedynie w przypadku, gdy nie będzie ono stanowiło pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*, przyjęto **poprawkę nr 2**. Analogiczna wątpliwość dotyczyła dodawanego do ustawy o Narodowym Centrum Nauki art. 35a ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia (art. 3 pkt 3 noweli) – **poprawka nr 3**.

W art. 35a w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 6 (art. 3 w pkt 4 noweli) należy mówić o „rozliczeniu środków finansowych przyznanych na podstawie art. 33 ust. 1”, a nie o „rozliczeniu środków finansowych przyznanych na wykonanie projektów”. Kierując się § 10 Zasad techniki prawodawczej (nakaz zachowania konsekwencji terminologicznej)

oraz uwzględniając treść dodawanego do ustawy o Narodowym Centrum Nauki art. 35a ust. 1, 2 i 5 (art. 3 w pkt 4 noweli) oraz art. 5 pkt 2 noweli, w celu ujednoczenia terminologii ustawy, przyjęto **poprawkę nr 4**. O środkach finansowych przyznanych na wykonanie projektów ustawodawca mówi w przypadku środków przyznawanych na podstawie ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.

W art. 2 w pkt 4 noweli i analogicznie w art. 3 w pkt 2 noweli ustawodawca dokonuje zmian rozszerzających katalog elementów koniecznych umowy o wykonanie i finansowanie projektu (umowy o realizację i finansowanie projektu badawczego), wskazując że elementem koniecznym umowy będzie określenie warunków jej rozwiązania. W związku z tym, nasuwało się pytanie, jaki będzie wpływ tej zmiany na umowy zawarte przed dniem wejścia w życie nowelizacji, tj. czy będzie konieczne ich aneksowanie, czy nie. Rozstrzygnięcie problemu intertemporalnego jest obowiązkiem prawodawcy wynikającym z art. 2 Konstytucji (zasady demokratycznego państwa prawnego – zasady przyzwoitej legislacji). Dyrektywy formułowania przepisów przejściowych, których istotą jest rozwiązywanie problemów międzyczasowych (tj. udzielenie odpowiedzi, jaki jest wpływ znowelizowanej ustawy na stosunki powstałe pod działaniem przepisów dotychczasowych, w tym np. na zawarte umowy, bez względu na to, czy do tych stosunków zamierza się stosować przepisy dotychczasowe, przepisy nowe czy przepisy regulujące ten wpływ w sposób odmienny od przepisów dotychczasowych i przepisów nowych) określają Zasady techniki prawodawczej (m. in. § 30 i § 31). Senat przyjął, że wolą ustawodawcy było, aby do treści umów zawartych przed dniem wejścia w życie nowelizacji stosowane były przepisy dotychczasowe (**poprawka nr 5**).